

РЕШЕНИЕ

№ 2603

гр. София, 19.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **451** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във вр. чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. Д. К. срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ по заявление за достъп до обществена информация вх. № 03-07-96/23.11.2012г. на Ръководител на З. за връзки с обществеността в Министерски съвет на Република Б..

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че има право на достъп до обществената информация и не е налице основание този достъп да бъде отказан. Твърди също така, че до момента на подаване на жалбата не е получена от него исканата информация, нито друг отговор от ответника. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да бъде отменен оспорения акт на Ръководител на З. за връзки с обществеността в МС на РБ. В защита на основателността на подадената жалба са развити допълнителни съображения в писмени бележки, депозиранни по делото на 15.04.2013г.

Ответникът – Ръководител на З. за връзки с обществеността в МС на РБ, чрез процесуален представител В.Д. оспорва жалбата, като в хода по същество на спора моли съдът да я отхвърли, като неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да

даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С писмено искане вх.№ 03-07-96 от 23.11.2012г. жалбоподателят К. Д. К. е подал заявление за достъп до обществена информация до Ръководител на звеното за връзки с обществеността в МС на РБ, да му бъде предоставена следната информация на хартиен или технически носител:

1. Съдържанието на изпратените до А. 28 писмени заявки за полети от Министър-председателя и службите, отговарящи за протокола в МС за периода от 01.01.2010г.-15.08.2012г.

2. Решението, с което е налице произнасяне по заявление вх.№03-07-64/15.08.2012г., както и информацията, която се предоставя.

3. В случай, че такова решение не е издадено да бъде уведомен писмено на основание чл.33 ЗДОИ и в този случай, да бъде предоставен достъп до цялата административна преписка, в т.ч. становищата по нея, консултациите, мненията и препоръките.

Със Заповед № В-51/30.07.2010г. и Заповед № В-35/20.03.2013г. на Министър –Председател на РБ Ръководителят на З. за връзки с обществеността в МС на РБ е упълномощен да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ и да уведомява заявителя писмено за това.

В законоустановения от закона 14 дневен срок- чл.28 ал.1 ЗДОИ Ръководител на звеното за връзки с обществеността в МС на РБ не се е произнесъл по искането за достъп до обществена информация, поради което жалбоподателят атакува постановления по см. на чл.58 ал.1 АПК МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ за предоставяне на исканата обществена информация.

При така установените фактически обстоятелства АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Безспорно се установява от разпоредбата на чл.3 ал.1 ЗДОИ, че Министерски съвет на РБ е задължен субект по смисъла на закона. В тази норма е регламентирано задължение на „задължените субекти” да предоставят информацията, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В хода по същество на спора и в депозираните по делото писмени бележки на 05.04.2013г., ответната страна прави възражение, че не е пасивно-материално правно легитимирана да удовлетвори искането на жалбоподателя, защото тази информация трябва да му се предостави от „А. 28”. Съдията-докладчик приема този довод на ответника за изцяло неоснователен, като при формиране на своя правен извод се основава на разпоредбата на чл.32 ЗДОИ и ако МС на РБ не е разполагал с исканата информация, но очевидно е имал данни за нейното местонахождение е бил длъжен в 14-дневен срок от получаване на заявлението да го препрати, като уведоми за това заявителя и задължително посочи наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. Аналогична на тази разпоредба е и нормата на процесуалния закон- чл. 31 ал.2 АПК.

В случаите, когато задължените субекти не се произнесат по подаденото пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по см. на

чл.58 ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Редът и условията за предоставяне на обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28 ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до обществена информация, като това задължение е скрепено със срок- не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ на исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Чл.37- чл.39 ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за съобщаването му на заявителя.

С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до административния орган искане за достъп до обществена информация е да постанови изричен акт-решение за предоставяне или отказ от предоставяне на исканата обществена информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразността на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл.39 ЗДОИ императивно задължава субектите по чл.3 да се произнесат с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, Ръководителят на звеното за връзки с обществеността в МС на РБ е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление вх.№ 03-07-96/23.11.2012г., като издаде акт по чл.34 ЗДОИ или акт по чл.38 ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по депозираното до него заявление Ръководителят на звеното за връзки с обществеността в МС на РБ е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание за това и се връчва лично на искателя.

Съгласно чл.41 от Конституцията на Република Б. на всеки гражданин е гарантирано конституционно закрепеното право да търси, получава и разпространява информация от държавните органи, като в настоящия случай, според състава на съда не е налице визираното в тази норма ограничение, исканата от К. Д. К. информация да е насочена срещу националната сигурност, обществения ред в Държавата или народното здраве и морала, както и не засяга чужди права и законно защитени интереси на трети лица. Чрез процесуалното си бездействие и неизпълнение на законово определените си задължения, ответната страна освен, че е нарушила ЗДОИ недопустимо е накарнала конституционното право на жалбоподателя, включително и по начин, че е препявствала възможността неорганичен брой български граждани да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект. Не без правно значение е и фактът, че първото заявление на оспорващата страна е било подадено на 15.08.2012г., като до 07.01.2013г. липсва произнасяне, поради което няма законно основание по см. на чл. 37 ал.1 т.3 ЗДОИ за постановяване на отказ.

Мълчаливият отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на ответника за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за

съдържание по чл.34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл.38 ЗДОИ в случай, че се реши да се постанови отказ за предоставяне на информацията.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, постановеният МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ, като незаконосъобразен подлежи на отмяна, а преписката трябва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя К. Д. К. се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна правни последици.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл.173 ал.2 АПК и чл.174 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 22 съдебен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ за достъп до обществена информация по заявление вх. № 03-07-96/23.11.2012г. на Ръководител на звеното за връзки с обществеността в Министерски съвет на Република Б. по жалбата на К. Д. К. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв.А. К..

ВРЪЩА административната преписка на Ръководител на звеното за връзки с обществеността в МС на РБ за произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за постановяване на административния акт, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

